

ATASKAITOS IR RINKIMAI KOMJAUNIMO ORGANIZACIJOSE

Artimiausiomis dienomis miesto ir kaimo pirminėse komjaunimo organizacijose prasidės ataskaitiniai - rinkiminiai susirinkimai. Palyginti trumpas ataskaitinis laikotarpis, o jis turtingas istoriniais įvykiais. TSKP nceilinio XXI suvažiavimo priimtas naujasis, milžiniškas septynmečio planas reiškia staigų posūkį kelyje į komunizmą. Jo šviesų rūmą petys į petį drauge su vyresniuoju draugu, mokytoju ir vadovu Tarybų Sąjungos Komunistų partija stato ir šlovingasis Lenino komjaunimas.

Susirinkimų metu komjaunuoliai susumuos nuveikto darbo, mobilizuojant jaunimą XXI suvažiavimo nutarimų įgyvendinimui, rezultatus, smulkiai apsvarstys, kas buvo nuveikta politinio-masinio, kultūrinio-organizacinio darbo baruose.

Mūsų rajono jaunuoliai ir merginos, vadovaujant komjaunimo organizacijoms, pirmaisiais septynmečio metais atsiekė neblogų laimėjimų visose darbo srityse. „Lenino atminimo“ ir P. Cvirkos vardo kolūkio melžėjos, V. Kudirkos vardo kolūkio abiturientų „smogiamoji brigada“, „Tarybinio artojo“ kolūkio jaunieji mechanizatoriai sėkmingai kovoja už komunistinio darbo brigados vardą. Abiejų artelių jaunoms melžėjos pirmąja rajono melžėjų tarpe. Ir darbe, ir kultūringo poilsio organizavime visad uolūs jaunieji kudirkiečiai. Jų organizuojamais poilsio vakalais patenkinti ir jauni, ir seni.

Ataskaitiniuose - rinkiminiuose susirinkimuose, aišku, bus kalbama ne vien tik apie atsiectus laimėjimus, bet ir apie pasitaikančius trūkumus, kliudančius komjaunimo organizacijoms kovoje už tolimesnį miesto ir kaimo kultūrinio gyvenimo, gerbūvio kėlimą. Su aštria, principalia kritika ir savikritika komjaunuoliai turi iškelti spragas, pasitaikančias organizacijų darbe, trukdančias judėjimui pirmyn, numatyti konkrečias priemones jų pašalinimui. Apsvarstydami komjaunimo organizacijos veiklą, komjaunuoliai didžiausią dėmesį turi skirti jaunimo auklėjimo klausimams, geriausiųjų jaunuolių ir merginų priėmimui į VLKJS eiles, komjaunimo organizacijų sustiprinimui.

Ataskaitinių - rinkiminių susirinkimų metu komjaunuoliai neturi apeiti ir kultūrinių įstaigų darbo. Kaimo kultūros namuose, klubuose - skaityklose, bibliotekose daugumoje dirba komjaunuoliai, ir iš jų reikia principaliai pareikalauti ataskaitos už savo darbą, nurodyti trūkumus.

Idėjinis ir organizacinis ataskaitinių - rinkiminių komjaunimo susirinkimų lygis daugumoje priklauso nuo pasiruošimo jiems. Kiekvienas komjaunuolis, artėjant susirinkimui, turėtų išanalizuoti savo organizacijos darbą, apgalvoti konkrečius pasiūlymus. Reikia visapusiškai vystyti komjaunuolių iniciatyvą, pakelti jų atsakingumą už visos organizacijos darbą.

Kukurūzai užderėjo geri KOLŪKIETI, ar pasiruošęs nuimti jų derlių?

Yra kuo pasidžiaugti

Kimbartiškių tarybinio ūkio centriname skyriuje šiemet buvo pasėta 15 hektarų kukurūzų. Dirva jų auginimui parinkta kuo geriausia, pagal visus agrotechnikos reikalavimus įdirbta, sėja atlikta kvadratinio - lizdiniu būdu. Ir vėliau pasėliai neliko užmiršti, bet buvo stropiai prižiūrimi. Kukurūzai išaugo tikrai puikūs, yra kuo pasidžiaugti — 10-yje hektarų jie siekia iki 3 metrų aukščio.

Tarybiname ūkyje ruošiamasi kukurūzų nuėmimui, kuris neužilgo prasidės.

Nuotraukoje: tarybinio ūkio Kimbartiškių skyriaus vedėjas drg. Cebatoriūnas tikrina pasėlių plotą galvodamas: „Ar ne laikas pasiūsti į kukurūzų mišką kirtėjus?“

V. Sakalio nuotr.

Silosuosime burbuoles

Mūsų kolūkyje šiemet auginama nedaug, tik 15,2 hektaro kukurūzų. Bet jie išaugo geri, kaip niekada. 300 centnerių žaliosios masės iš hektaro, kaip esame įsipareigoję, tikrai gausime. Ruošiamės neužilgo pradėti kukurūzų silosavimą. Tam reikalui turime 200 tonų talpos silosinių įrenginių. Jie išvalyti nuo praeitų metų atliekų. Parinkome ir silosapiove, bet jau daug mėnesių kaip MMS ją remontuoja ir vis nebaigia.

Iš vešliai išbujojusių kukurūzų numatoma surinkti apie 25 tonas pieninės brandos burbuolių, jas silosuosime atskirai ir žiemą šersime jomis karves. Burbuolėms rinkti žada ateiti į pagalbą Vajesiškio septynmetės mokyklos moksleiviai.

S. ŽILYS

Mičiurino vardo kolūkio agronomas

Tranšėjos paruoštos Išaugo kukurūzai—bus pieno ir mėsos

„Pažangos“ kolūkis turi dvi stambias bendros 375 tonų talpos silos tranšėjas. Jos jau paruoštos naudojimui. Bet tų silosinių įrenginių, aiškiai matyti, neužteks susilosuoti visiems kukurūzams, gerai užderėjusiems 25 hektarų plote. Artelės valdyba aptarė klausimą, kaip silosuoti kukurūzus antžeminiu būdu. Parinkta aikštelė II brigadoje prie naujos karvidės. Numatoma šiemet užraugti pagrindiniai iš kukurūzų 560 tonų silos.

V. VERIKAS

„Nemuno“ kolūkio nariai ilgai nepamirš to vakaro, kada visuotiniame susirinkime jie svarstė kukurūzų auginimo klausimą. Vyko karšti ginčai: vieni reikalavo, kad kukurūzų pasėlių plotus reikalinga mažinti už tai, kad ši kultūra neva, ne mūsų klimatinėms sąlygoms, kiti įrodinėjo, kad kukurūzai gali augti ir augs, jog jų pasėlius būtina išplėsti, bet su sąlyga, kad visi jie būtų pasėti į tinkamas, gerai paruoštas ir patręštas dirvas, vėliau pavyzdinčiai prižiūrimi.

Dauguma kolūkiečių parėmė pastarąją nuomonę. Jei iki susirinkimo buvo planuojama sėti tik 18 hektarų kukurūzų, tai susirinkimo metu buvo nutarta tą plotą padidinti dar 7 hektarais. Kaip kolūkiečiai tarė, taip ir padarė. Šiandien artelėje, lyg miškas siūbuoja kukurūzai 25 hektarų plote. Nejučiom kiekvienas, vykstantis pro šalį žmogus, sustoja ir susimąsto, jog sunku patikėti, kad toks derlius galimas mūsų dirvose: stiebas virš dviejų metrų, lapai platus. Džiaugiasi šir-

dis besigėrėdama.

Ypač geri kukurūzai užaugo I laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje drg. Lego. Daug čia pasidarbovo grandininkas Vaitonis su kukurūzų augintojais. Kolūkiečiai neabejoja, kad neužilgo, pradėję kukurūzų nuėmimą, jie gaus iš hektaro ne 300 cnt žaliosios masės pagal įsipareigojimą, o žymiai daugiau. Neatsitiktinai mūsų žemės ūkio artelė už gerai išaugintus kukurūzus rajoninėje derliaus šventėje buvo premijuota. Kad kukurūzai vertingiausia kultūra, dabar įsitikino ir laukininkai, ir gyvulių augintojai.

— Ot, turėsime šią žiemą pakankamai kukurūzų silos, tai sekantiems metams galėsime, prisiminti įsipareigojimus: primelžti iš karvės ne po 2000 litrų, bet ir daugiau, — pareiškia melžėjos Žaibienė, Lapėnaitė, Kuolytė bei Baranauskienė.

Melžėjos žino kukurūzų naudą. Nors pėnai kolūkis nedaug turėjo kukurūzų, bet tuo laikotarpiu, kada jais šėrė karves, pieno išmilžiai pastebimai buvo pakilę. Taigi dabar, žvelgdamos į puikiai išbujojusius kukurūzus, jos su dviguba energija imasi darbo.

Verta ir būtina pasitempti, V. Urbonaitė kolūkio buhalteris

MOKSLO METAI PRASIDĖJO Pirmasis skambutis

Rugsėjo pirmosios rytą visomis miesto gatvėmis skubėjo į mokyklas moksleiviai. Visur galėjai matyti džiugius jų veidus, girdėti linksmą juoką, gėrėtis mūsų jaunąja karta. Pailsėję per vasarą, daugelis šauniai pasidarbovę kolūkių bei tarybinų ūkių laukuose, šiandien žengia kupini ryžto ir jaunatviškos energijos mokyti tik gerai ir labai gerai.

Tėvelių ir mamų vaikams, ne pagal savo amžių rimtais veideliais į mokyklą skuba ir pirmaklasiai. Jiems šiandien didžiulė šventė, nes jie pirmą kartą įžengs į tuos nuos-

tabius mokslo rūmus, kiekvieną viliojančius ir nepažįstamus.

Dešimta valanda. M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos salė pilna moksleivių. Girdėti linksmas gaudesys, groja orkestras. Vėl atgijo baltieji mokyklos rūmai.

Už prezidiumo stalo sėdama mokyklos mokytojai ir svečiai. Salė štai prityla, bet neilgam. Vėl sugaužia orkestras, vis labiau didėja plojimai — į mokyklos salę, mokytojų Motiejūnaitės ir Kazlauskienės vedami, įeina 45 šios dienos brangiausi svečiai — pirmaklasiai. Nedrąsūs,

svelingo priėmimo pri-trenkti jie susėda į suolus.

Susirinkimą, skirtą mokslo metų pradžiai, atidaro mokyklos direktorius drg. Raugas. Jis sveikina visus moksleivius su mokslo metų pradžia, linki sėkmės moksle ir visuomeniniame darbe. Taip pat šiltu žodžiu sveikina ir pačius jauniausius mokyklos kolektyvo narius — pirmaklasius.

Vėl sužlia salė, vėl ai-di audringi plojimai. Vie-nuoliktokai įteikia pirmaklasiams dovanėles, sveikina juos ir linki sėkmės moksle. Daugelio, čia pat

sėdėjusių tėvelių ir mamų akyse sužiba ašarėnė. Tai jie prisimena savo vaikystę, kuomet retas galėjo lankyti mokyklą, kuomet daugelis nuo pat mažens piemenaudavo. Sunkios tai buvo dienos, tie „parduotų vasarų“ laikai.

Tribūnoje mokyklos pirminės partinės organizacijos sekretoriaus pavaduotojas drg. Volkovas. Jis kviečia moksleivius stropiai mokyti, dėti visas pastangas, kad jie taptų kultūringais ir išsilavinusiais žmonėmis, atsidavusiais Tarybinei Tėvynei piliečiais.

Su naujais mokslo metais susirinkusius sveikina mokyklos tėvų komiteto

pirmininkė drg. Bartkienė.

Sveikinimo žodį taria rajono liaudies švietimo skyriaus inspektorius drg. Bogušas. Jis įteikia mokyklai pereinamąją Raudonąją vėliavą, iškovotą rajoninėje moksleivių spartakiadoje.

Susirinkimas baigiamas. Aidi „Internacionalas“, Tarybų Sąjungos Komunistų partijos, davusios milijonams tarybinų vaikų laimingą vaikystę, himnas.

Pagaliau suskamba pirmasis skambutis. Į klases skuba moksleiviai.

Gražiai ir išpūdingai prasidėjo naujieji mokslo metai M. Melnikaitės vardo vidurinėje mokykloje. P. VAITKŪNAS

TARYBŲ SAJUNGOS VYRIAUSYBĖS PAREŠKIMAS

TSRS Ministrų Taryba priėmė nutarimą: neatnaujinti Tarybų Sąjungoje branduolinių sprogdimų, jeigu Vakarų valstybės neatnaujins atominio ir vandenilinio ginklo bandymų. Tikrai tuo atveju, jeigu jos vėl pradės bandyti branduolinį ginklą, Tarybų Sąjunga laikys save laisva nuo prisiimto įsipareigojimo.

Tarybų Sąjungos pareiškime sakoma, kad Tarybų Sąjunga ir ateityje kovos už visišką branduolinio ginklo bandymų nutraukimą, laikydama tai svarbiu žingsniu į branduolinio ginklavimo varžybų nutraukimą ir grėsmės pašalinimą milijonų žmonių gyvybei ir sveikatai.

Pasibaigė Lietuvos KP Centro Komiteto VII plenumas

Rugpjūčio 27—29 dienomis Vilniuje vyko Lietuvos KP Centro Komiteto VII plenumas, kurio darbe dalyvavo partijos miestų ir rajonų komitetų sekretoriai, miestų ir rajonų tarybų vykdomųjų komitetų pirmininkai, partinis, profsąjunginis, komjaunimo ir ūkinis aktyvas, gamybos pirmininkai, pramonės ir žemės ūkio specialistai.

Plenumas apsvarstė tris klausimus: „Dėl priemonių techninei pažangai spartinti pramonėje ir statyboje ir dėl partinių, tarybinių, profsąjunginių, ūkinių, mokslinio tyrimo ir komjaunimo organizacijų uždavinių vykdant TSKP CK birželio Plenumo nutarimus“; „Dėl priemonių respublikos chemijos pramonės vystymui spartinti ir tekstilės pramonei toliau kelti vykdant TSKP CK birželio Plenumo nutarimus“ ir „Dėl socialistinių įsipareigojimų vykdymo didinant žemės ūkio produktų gamybą“.

Pirmuoju klausimu plenumas priėmė atitinkamus nutarimus. Lietuvos KP CK sekretorius J.

Maniušis, antruoju — Lietuvos TSR Liaudies ūkio tarybos pirmininkas K. Kairys.

Po šių pranešimų išsivystė diskusijos, kuriose pasisakė 25 plenumo dalyviai.

Trečiuoju klausimu „Dėl socialistinių įsipareigojimų vykdymo didinant žemės ūkio produktų gamybą“ plenumas priėmė nutarimą padarė Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininko pavaduotojas J. Laurinaitis.

Siuo klausimu plenumas taip pat iš klausė Lietuvos KP Kazlų Rūdos rajono komiteto sekretoriaus V. Balkevičiaus, Lietuvos KP Kupiškio rajono komiteto sekretoriaus J. Paplauskos ir Lietuvos KP Telšių rajono komiteto sekretoriaus B. Križevičiaus ataskaitas.

Po to įvyko diskusijos dėl Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininko pavaduotojo J. Laurinaičio pranešimo ir ataskaitų. Plenumas kalbėjo Lietuvos KP CK sekretorius B. Šarkovas.

Svarstytais klausimais plenumas priėmė atitinkamus nutarimus.

(ELTA).

KOMJAUNIMO GYVENIMAS

Daugiau darbo ir iniciatyvos

Dirba, bet vienas

M. Melnikaitės žemės ūkio artelės kolūkiečiams gerai žinomas kolūkio komjaunimo organizacijos sekretoriaus drg. Babachino vardas. Tai vienas iš darbščiausių kolūkiečių. Kiekvieną dieną nuo ankstyvo ryto iki sutemų Semionas Babachinas pluša kolūkio laukuose. Jo darbo knygutėje įrašytas ne vienas šimtas darbadienių.

Komjaunimo organizacijos sekretoriaus S. Babachino darbas gamyboje tikrai yra pavyzdžiu kitiems komjaunuoliams ir jauniui. Tačiau jo darbštumas yra išimtimi kolūkio komjaunuolių tarpe. Viso to negalima pasakyti apie kitus šio kolūkio komjaunuolius. Labai blogai, kad atskiri organizacijos nariai visai nepadedą kolūkiui.

Faktai — atkaklus dalykas. Ir daugiausia nemalonus jė komjaunuoliams ten, kur kalbama apie prisiimtų įsipareigojimų vykdymą.

Planai geri, bet darbai...

Grįšime prie netolimos praeities. Dar žiemės metu čia įvyko atviras komjaunimo susirinkimas. Nemažai gerų darbų komjaunuoliai numatė atlikti. Kiekvienas iš jų įsipareigojo surinkti ir atiduoti kolūkiui po 50 kg pelenų, 50 kg metalo laužo. Savo jėgomis buvo nutarę išauginti 3 ha kukurūzų ir gauti ne mažiau kaip po 300 cnt žaliosios masės iš kiekvieno hektaro. Taip pat buvo numatyta organizuoti keletą komjaunimo - jaunimo tarybų, kaupiant vietines trąšas, nuimant derlių.

Nieko negalima pasakyti — ketinimai pas komjaunuolius buvo labai geri. Tik gaila, kad po įvykusio susirinkimo nutarimai pradėjo skirtis nuo tikrovės. Greit bėgo trumpos žiemos dienos. Kelis kartus komjaunuoliai rengėsi vežti į laukus durpes, mėšlą, bet taip ir neprisirėgė. Nė vienas iš komjaunuolių nesurinko numatyto pelenų kiekio. Kukurūzams auginti buvo sudaryta grandis. Atėjus pavasariui, komjaunuoliai parinko plotą, šiaip taip paruošė žemę, pasodino kukurūzus. Jiems sudygus, plotas buvo nuakėtas, bet kuomet atėjo laikas kukurūzus ravėti bei papildomai tręšti, nei vienas iš komjaunuolių nepanorėjo dirbti šio darbo. Kukurūzai taip ir liko neravėti. Dabar, pažiūrėjus į kukurūzus, aiškiai matosi komjaunuolių apsilaidumo vaisiai. Beveik pusę kukurūzų nustelbė piktžolės, ir jie žuvo, o tik nedidelė jų dalis stiebiasi į viršų. Aišku, gauti apie 300 cnt žaliosios masės iš hektaro komjaunuoliams dabar nėra ko ir svajoti. Reiškia, dar vienas jų įsipareigojimas liks neįvykdytas, o taj dar vienas rimtas minusas komjaunimo organizacijos darbe. Kame gi viso to priežastis? Atrodo, kad visa blygė slypi pirmiausia pirminės komjaunimo organizacijos sekretoriaus drg. Babachino ir kitų komjaunuolių apsilaidime. Kas, jeigu ne sekretorius kaltas kad nei vienas iš komjaunuolių neturi komjaunimo įpareigojimų, kad jau apie tris mėnesius čia nepravedami susirinkimai, kad jau apie pusę metų nesudaromi komjaunimo organizacijos darbo planai, ko pasekoje, ir komjaunuoliai nie-

ko nedirba. Karščiausiomis derliaus nuėmimo dienomis kolūkiečiai plušo ir išieginėmis dienomis, o komjaunuolių, išskyrus dirbančius laukininkystėje, jų tarpe nesimatė. O argi negalėjo kolūkyje padirbėti komjaunuolės E. Spakauskaitė, L. Mamzeleva, Aleksejeva, kurios betarpiškai nedalyvauja kolūkinėje gamyboje? Aišku, galėjo, tik, matyt, maža buvo noro.

Tik septyni...

Siuo metu kolūkio komjaunimo organizacija savo eilėse jungia 7 VLKJS narius. Jau keli metai, kaip organizacijos eilės nepapildomos geriausiais kolūkio jaunimo atstovais.

— Tai, kad nėra tokių, kurie galėtų įstoti į komjaunimą, — sako drg. Babachinas. Su jo žodžiais nesinori sutikti. Štai jaunimo tarpe yra jaunos, darbščios melžėjos drg. drg. Sergiejeva, Michiejeva, Vozgelevičiūtė, kiaulininkė Eitminavičiūtė, laukininkės Stankevičiūtė, Lysova ir visa eilė kitų. Jos vertos nešioti garbingą VLKJS nario vardą ir tikriausiai įstotų į komjaunimą, jeigu tik kas nors išaiškintų joms komjaunimo reikšmę, jo uždavinius. Deja, savo eilių didinimu komjaunuoliai iki šiol nesirūpina.

O ką padarė vyresni?

Į šį klausimą kolūkio partinės organizacijos sekretorius drg. Malakauskas nieko negalėjo atsakyti. Ir ką galima pasakyti, jeigu iki šiol komunistai dar labai mažai domėjosi komjaunimo organizacijos veikla, nevadovavo jai, nenurodinėjo komjaunuoliams jų klaidų. Komunistas A. Petroka ra-

UZKARPATES SRITIS. Puikius laimėjimus pasiekė Karlo Stovko vadovaujama kukurūzų auginimo grandis iš Chusto rajono Stalino vardo kolūkio. Jau iš pirmos grandies išauginto ir nupjauto silosui kukurūzų hektaro gauta 1420 cnt žaliosios masės su burbulėmis. Tokio derliaus niekas dar neužaugino Užkarpatėje.

Grandininkas Karlas Stovkas mokėsi Socialistinio Darbo Didvyrio Jurijaus Pitros iš kolūkio „Za nove žitja“ Iršavos rajono grandies sklype priešakinio patyrimo mokykloje. Gautas šioje mokykloje žinios padėjo K. Stovkui išauginti rekordinį derlių.

Nuotraukoje: Karlas Stovkas (kairėje) ir kolūkio agronomas Adamas Tyčinskis apžiūri priešakinės grandies išaugintus kukurūzus.

jono komjaunimo komiteto narys, taigi jam turėtų rūpėti komjaunimo organizacijos darbas. Bet iki šiol iš drg. Petrokos pusės to rūpesčio nesimatė.

Ne mažesnė kaltė tenka ir rajono komjaunimo komitetui. Jo darbuotojai reti svečiai pas kolūkio komjaunuolius.

Zinoma svarbu, kad komjaunuoliai nuolat jaustų rajono komjaunimo komiteto, kolūkio partinės organizacijos vadovavimą. Tačiau svarbiausia, kad patys komjaunimo organizacijos nariai imtųsi darbo, kad komjaunuoliai daugiau rodytų iniciatyvos.

J. Gurejevas

Pasikalbėjimai antireliginėmis temomis

Kas slypi už sektantų pamokslų

Sektantizmas — tam tikra kryptis religijoje. Mūsų šalyje kiekviena sekta stengiasi įrodyti tikintiesiems, kad jos religinės pažiūros — „teisingiausios“, vienintelės dievui patinkamos ir visiškai atitinkančios... žmonių gyvenimo idealus. O iš tikrųjų religinės sektos, kaip ir bet kokia religija, siekia, kad žmonės netikėtų savo jėgomis, nesidomėtų visuomeniniu gyvenimu, mokslu ir kultūra. Jos įkalba žmogui, kad jis netobula, silpna, ydinga ir „nuodėminga“, „Kristaus bandos avėlė“. Sektos ugdo tikintiesiems pesimizmą, teigia, kad jie pasmerkti ir jų padėtis beviltiška. Visa tarybinė tikrovė, visas pasaulis už sek-

tos ribų skelbiamas „apgaulingu“, „nuodėmingu“, „tuštybių tuštybe“. Tikintiesiems draudžiama dalyvauti visuomeniniame - politiniame gyvenime, lankyti kiną, teatrus, klubus, klausytis radijo ir paskaitų, skaityti knygas ir laikraščius.

Gyvenimo prasme sektantai laiko maldas ir biblijos skaitymą. Ypatinę dėmesį jie skiria žmonių moralei ir buičiai. Viską, kas yra gero mūsų gyvenime, jie skelbia „dievo dovana“: visas blygys — atsilikimą, amoralius atskirų žmonių poelgius — jos aiškina tuo, kad žmonės „pamiršo dievą“, kad be religijos negali būti dorovingumo.

Nesunku pamatyti, kokie absurdiški sektantų tvirtini-

mai. Juk, būtent, tarybinė liaudis, kurios didžioji dauguma netikinti, išgelbėjo žmonių nuo fašizmo. Su koku rūpesčiu ir nerimu dėl žmonių gyvybės kalbėjo draugas N. Chruščiovas TSKP XXI suvažiavime, ragindamas „tikinčiuosius“ valdovus nutraukti ginklavimo varžybas, uždrausti atominį ir vandenilinį ginklą.

Mokydami kitus, sektantų pamokslininkai savo bendruomenėse ir šeimose elgiasi amoraliai. Sentikių sektose daroma viskas, kad vaikams būtų „dievobaimingi“, baudžia juos rykštėmis, žiauriai elgiasi su moterimis ir t.t. Penkiasdešimtininkus, skaitančius maldas, pagauna nervinio pobūdžio

priepuoliai, kurie reiškiasi šurpiais šūksmais, murmėjimu ir drebėjimu. Kartais šios scenos sukelia psichinį pamišimą, dėl jų padaroma kriminalinių nusikaltimų.

Siekdami įtraukti į sektą jaunas žmones, sektantai rengia jiems „vakarus“ ir „choro repeticijas“, kuriose skaitoma biblija, religinio turinio eilėraščiai, kartojamos tokios maldos ir giesmės apie pomirtinį gyvenimą, kaip: „Aš noriu mirti jauna, nemylėdama, neliūdėdama“. Sektantai mėgina įkalinti tikintiesiems kuo žalingiausią mintį, kad jų tėvynė ne žemėje, o danguje, aname pasaulyje. Adventininkų - reformistų ir penkiasdešimtininkų sektos kategoriškai draudžia jau-

niems sektantams tarnauti Tarybinėje Armijoje.

Kai kurios religinės sektos mūsų šalyje veikia po grindyje. Religija jas naudoja savo antitarybinei veiklai užmaskuoti. Labiausiai sužulėjusi jų tarpe yra „Jehovos liudininkų“ sekta. Ši sekta susikūrė Jungtinėse Amerikos Valstijose. Centrinis tarptautinis jos štabas yra Bruklina, netoli Niujorko. „Jehovos liudininkų“ dosniai šelpia monopolininkai, ypač Rokfeleris. Jie daugelyje pasaulio šalių nuodija žmonių sąmonę obskurantizmo nuodais, platiną specialią literatūrą, žurnalus ir proklamacijas.

„Jehovos liudininkų“ pyktis ir neapykanta žmonijai ypač aiškiai matyti iš jų pažiūros į Tarybų Sąjungą ir visą socialistinę stovyklą. „Jehovos liudininkams“ mūsų šalyje paprastai va-

dovauja buvę buožės, Tėvynės išdavikai, vagys ir spekuliantai. Rinkdami savo „aukas“ daugiausia naktį, „Jehovos tarnai“ įniršę šnypščia: „Ateis Jehovos diena... Artėja keršto valanda... Artėja Armagedonas“ ir t.t. Armagedonas — tai „šventasis karas“, kurį Jehova netrukus paskelbsiąs šėtonui. Šiose kautynėse žūsią visi, kurie nėra Jehovos šalininkai. Žemėje įsigalėsianti „dievo karalystė“, ir rojus gyvenimo vaisiais galėsia naudotis tik tai jehovininkai. Nesunku atspėti, kad šėtonu šie obskurantai laiko Tarybų Sąjungą. O Jehovos misijai turėsiančios atlikti Jungtinės Amerikos Valstijos.

„Jehovos liudininkai“ atvirai sako, kad jie prieš taiką pasaulyje: „Tautų draugystė — tai priešiškas mas dievui“. Zvėriškos jė-

Komunistas Špokas— atsakingame poste

Prieš dvejis metus komunistas Mykolas Špokas gavo netikėtą pasiūlymą.

— Siunčiame tave į kursus. Gyvulius mėgsti. Paskirsime dirbtinio apsklino techniku, — kalbėjo M. Melnikaitis vardo kolūčio valdyboje.

„Kurgi man senam mokytis, — galvojo tuomet Mykolas. — Žilas plaukas galvoj...“

Bet kolūčio komunistai išblaškė Špoko abejones.

— Neveltui tave pasirinkom. Atsakingas darbas, ir dar kaip. Čia ne tik rūpestingumo reikės. Su žmonių sąmonę teks pakovoti...

Na, ir pakovojo! Mykolas gerai atsimeina pernykščių metus.

— Penkios karvės... pirmajame tvarte, — pranešė fermos vedėjas.

O melžėjos iš tolo neprišleidžia:

— Neduosim, — sako. — Vistiek naudos nebus. Kir-

vės bergždžios liks.

Ir tempia jos žalmarges pas kolūčio bulių.

O tas bulius — blogos veislės, iš vietinių nepiešingų karvių išaugintas. Tik Mykolo užsispyrimas nugalėjo. Ir dar tais pačiais metais buvo dirbtinai apsklinta 150 karvių, kurios atvedė sveikus, geros veislės veršelius.

Pirmieji ledai pralaužti. Šiomet Špokas į savo užrašų knygutę užrašė 200-osios karvės vardą. Būna atsitikimų, kada kreipiasi patys kolūkiečiai:

— Mykolai, ateitumei su savo mokslu... Veršelj geresnės veislės norėtum turėti.

Ir jeigu artimiausiais metais smarkiai pakils karvių bandos produktyvumas M. Melnikaitis vardo kolūkyje, — o tuo kolūkiečiai neabejoja, — žinokite, tai nemažas seno komunisto Mykolo Špoko nuopelnas.

G. Zimariovas

Tikriname pasiruošimą gyvulių žiemojimui

Nėra ko daugiau laukti

Lapai dar nepradėjo kristi, nematyti į pietus traukiančių gervių vilkstinių, tačiau atvėsęs oras, trumpi lietūs primena, kad jau atėjo ruduo. Gyvuliai dar ganomi, šeriami papildomu žaliuoju pašaru, bet jau neužilgo ilgomis, šaltomis rudens naktimis juos teks suvartyti į tvartus, tik dieną išleidžiant pasiganyti. Iki pirmųjų šalnų patalpos gyvuliams turi būti atremontuotos, sukauptas pakankamas kiekis sultingųjų ir stambiųjų pašarų. Tai žinoma „Lenino keliu“ kolūčio valdybai, statybininkams, laukininkams.

REIKALINGAS REMONTAS. Kolūkyje nėra nė vieno tipinio gyvulininkystės pastato. Visose trijose brigadose gyvuliai laikomi paprastuose tvartuose. Pirmoje brigadoje karvės žiemos kolūčio centre — Kumpuliuose esančiame akmeniniame tvarte. Jame reikia atremontuoti duris, langus, apšildyti lubas. Praeitais metais atremontuotame antros brigados tvarte ir šiomet bus galima laikyti gyvulius. Trečioje brigadoje karvėms skirtam tvartui naujai apdengtas stogas, tačiau reikia naujų durų. Smulkaus remonto reikalingi ir kiti visuomeniniai gyvulininkystės pastatai. Ne viename iš tvartų nėra edžių. Jos sulaužytos, išmėtytos. Kad nepasikartotų praeitų metų klaidos, kai dėl smulkaus remonto suvėlinimo gyvulininkystės darbuotojams buvo sunku

dirbti, o tas atsiliepė ir į galvijų produktyvumą, jau dabar reikia šalinti esamus trūkumus. Nors brigadų nariai užsiėmę žiemkenčių kūlimu, sėja, tačiau reikia išskirti nors po 2—3 žmones kiekvienoje brigadoje, kurie atremontuotų duris, langus, stogus, vietoj senų edžių padarytų naujas.

TAUSOTI PASARUS. Nors šiomet gyvuliai anksčiau išėjo į ganyklas, pašarų, ypač siloso bei šieno, pavasarėjant buvo pasigendama. Artėjančiam žiemojimo laikotarpiui pašarų numatoma sukaupti daugiau. Nušienavus didesnius daugiamečių žolių plotus negu pernai, šieno išteklių padidėjo 218 centnerių. Kolūčio valdyba susirūpino ir siloso gaminiu. Vien tik ankstyvojo siloso iš įvairių žolių užaugta 100 tonų. Vėlyvajam silosui raugti artelėje pasėta 2,5 ha mišinių, 20 ha kukurūzų. Gavus iš kiekvieno hektaro po 180 centnerių kukurūzų masės ir įskaitant mišinius, bus dar pagaminta apie 400 tonų siloso. Reiškia, savo duotąjį žodį — pagaminti po 10 tonų sultingųjų pašarų kiekvienai karvei (kolūkyje bus 50 melžiamų karvių) — kolūkiečiai ištesės. Svarbu nesuvėlinti jo gamybos. Jau dabar reikia silosuoti mišinius, neuždelsiti ir kukurūzų žaliosios masės silosavimo. Atsižvelgiant į tai, kad visuomeninė gyvulių banda mažai padidėjo, pagaminus daugiau pašarų, gyvulių

aprupinimas jais žiemą bus geresnis. Svarbu juos gerai išsaugoti. Todėl jau dabar apmauotus pašarus turi saugoti atsakingi asmenys.

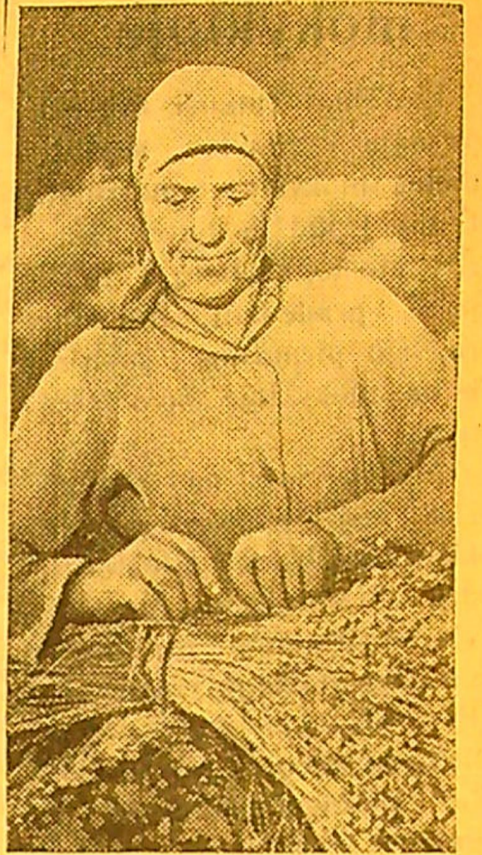
Visi kolūčio gyvuliai laikomi ant mėšlo. Todėl nereikia švaistyti ir likusių nuo praeito žiemojimo šiaudų, užpažamuoti juos ir išsaugoti.

PASIRŪPINTI FERMŲ APTARNAVIMO ORGANIZAVIMU. Kaip buvo minėta anksčiau, gyvulininkystės fermos nemechanizuotos, tai reiškia, kad pašarai gyvuliams paruošiami ir paduodami rankomis, vanduo pristatomas arkliais. Pašarų vandens pristatymas į fermas — opiausias klausimas žiemojimo laikotarpiu šioje artelėje. Jau dabar reikia žinoti, iš kur žiemą į jas bus pristatomas vanduo, kiek galint arčiau prie fermų įrengti šulinius, arba panaudoti tvenkinių, upelių vandenį.

Silosą raugti pageidautina su tokiais išskaičiavimais, kad ji būtų galima lengviau, su mažesnėmis darbo sąnaudomis, pristatyti į fermas, t. y. užaugiant jį į arčiausiai prie tvartų esamas duobes, o jų nesant, praktikuoti antžeminį silosavimo būdą. Iš anksto paruoštos, privežtos pašarų turi būti ir daržinės, esančios prie tvartų. Kolūčio valdyba dar nespėdė pasiruošimo gyvulių žiemojimui klausimo. Artimiausiam posėdyje jis turi būti įtrauktas į dienotvarkę.

V. Raubiška

Gausių linų derlių meistras

IVANOVO SRITIS. Pučėske rajono Lenino vardo žemės ūkio artelės kolūkietė Liubov Jevgenjevna Mutorina 20 metų dirba linų auginimo grandies grandininke. Per tą laiką jos grandis davė valstybei daug linų pluošto ir linų sėmenų.

Gerą derlių išaugino grandis šiais metais. Vidutiniškai iš kiekvieno hektaro bus gauta nemažiau kaip po 6 centnerių linų pluošto bei 7 centnerių sėmenų. Už pasiaukojamą darbą L. Mutorinai suteiktas Socialistinio Darbo Didvyrio vardas.

Nuotraukoje: Socialistinio Darbo Didvyrė L. Mutorina.

N. Akimovo nuotr. (TASS).

— ☆ —

Baltarusių pavyzdžiu

DŪKSTAS. (ELTA). Praėjusių metų vasarą „Kovos už taiką“ kolūčio kolūkiečiai lankėsi Baltarusijoje TSR Vydžių rajono „Peramogos“ kolūkyje. Čia juos skutimas, bet ir dirvos ne visuomet su ariamos iš rudens.

Panaši padėtis ir pas kalininiečių kaimynus — „Lenino keliu“ artelės žemdirbius. Vykstant derliaus nuėmimui, gautas naujas traktorius DT-54 stovėjo be darbo kolūčio kontoros kieme. Pasiteiravus, kodėl jis nepanaudojamas ražienų skutimui, kolūčio agronomas patraukė pečiais, lyg užduotas klausimas būtų ne vietoje. Pasirodo, kad laukininkystės brigadų brigadininkai su nepasitikėjimu žiūri į šią naujovę, o agronomas nesistengia išaiškinti jos naudos.

Kad iki šiol rajono kolūčiuose nekovojo už šios svarbios agrotechninės priemonės įdiegimą, dėl to kalti ir rajono žemės ūkio inspekcijos specialistai, reikiama nesirūpinant ražienų skutimo propagavimu, pakenčią neleistiną padėtį, kai metai iš metų ši priemonė žlugdoma.

Kad iki šiol rajono kolūčiuose nekovojo už šios svarbios agrotechninės priemonės įdiegimą, dėl to kalti ir rajono žemės ūkio inspekcijos specialistai, reikiama nesirūpinant ražienų skutimo propagavimu, pakenčią neleistiną padėtį, kai metai iš metų ši priemonė žlugdoma.

DIENOS TEMOMIS

Neuždelskime ražienų skutimo

Ražienų skutimas, nuėmus grūdines kultūras, yra svarbi priemonė žemės ūkio kultūrų derlingumo kėlimui. Kiekvienas laukininkystės brigadininkas turi rūpintis, kad tos dirvos, kuriose augo žiemkenčiai arba vasarojus, iš rudens būtų skutamos. Ražienas reikia skusti kiek galint sėkliau (ne giliau 10 cm).

Ražienų skutimas ypatinai reikšmingas piktžolėtoms dirvoms. Žiemkenčiams arba vasarojui bręstant, visada prisibaršto daug piktžolių sėklų. Ražienas nušutus, išsibarsčiusios piktžolių sėklos sudygsta, o vėliau, rudenį, dirvas giliai suariant, piktžolės sunaikinamos.

Mūsų laukuose yra daug vegetatyviniu būdu plintančių piktžolių, būtent: varpučio, usnių ir kt. Kovojant su šiomis šakniastiebiomis piktžolėmis, ražienos skutamos verstuviniu skutiku tokiu gilumu, kokiame yra išsidėčiusios piktžolių šaknys. Išverstį į paviršių šakniastiebiai supiaustomi lėkštinėmis akėčiomis, —

kai kiekviena šakniastiebio dalis išleidžia daigus, tuomet dirva giliai suariama. Giliai užartos piktžolės per žiemą žūsta.

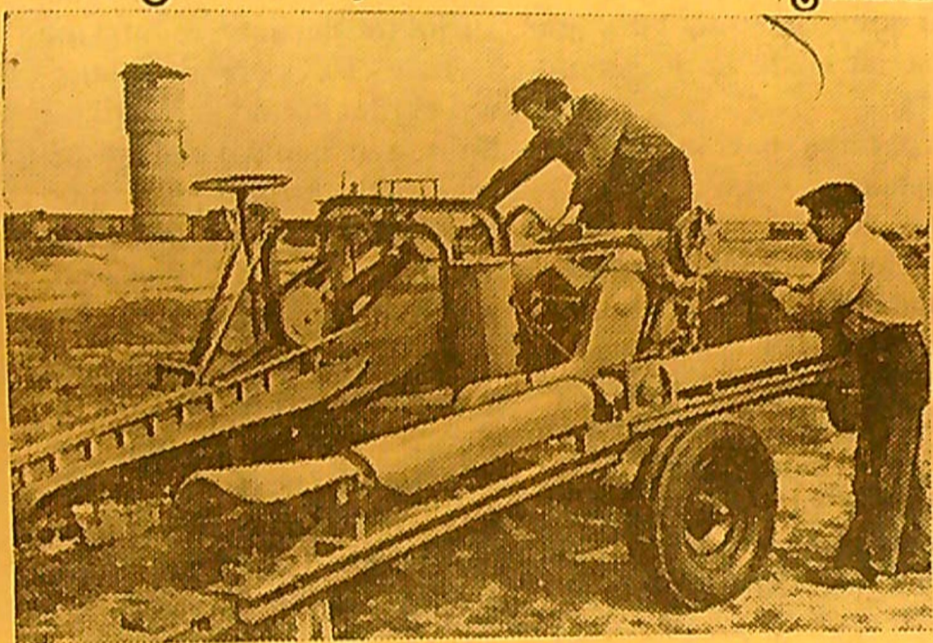
Be to, nuskustuose plotuose sukaupta daugiau drėgmės, pagerinama oro apykaita, padedama didesniems augalams prieinamų mineralinių maisto medžiagų sukauptimas.

Ražienos skutamos drauge su derliaus nuėmimu. Tai viena iš anksčiausiai vykdomų svarbių agrotechninių priemonių ateinančių metų didesniam derliaus išauginimui. Deja, ražienų skutimo reikšmė mūsų rajono artelėse neverlinama. Derlius jau baigiamas vežti į klojimus, o ražienos kolūčio brigadose dar nepaliestos. Tas pasakytina ir apie Kalinino vardo kolūkį. Dar vasarojui neišplaukus, šioje artelėje didžiausi plotai geltonavo nuo daugybės žydinčių svėrių, bujojo kitos piktžolės. Tuomet, kalbant su laukininkystės brigadų brigadininkais, kolūkiečiai apie didelio dirvų užteršimo priežistis piktžolė-

mis, kaip tik ir paaiškėjo, kad čia ne tik nepraktikuojamas ražienų skutimas, bet ir dirvos ne visuomet su ariamos iš rudens.

Panaši padėtis ir pas kalininiečių kaimynus — „Lenino keliu“ artelės žemdirbius. Vykstant derliaus nuėmimui, gautas naujas traktorius DT-54 stovėjo be darbo kolūčio kontoros kieme. Pasiteiravus, kodėl jis nepanaudojamas ražienų skutimui, kolūčio agronomas patraukė pečiais, lyg užduotas klausimas būtų ne vietoje. Pasirodo, kad laukininkystės brigadų brigadininkai su nepasitikėjimu žiūri į šią naujovę, o agronomas nesistengia išaiškinti jos naudos.

Kad iki šiol rajono kolūčiuose nekovojo už šios svarbios agrotechninės priemonės įdiegimą, dėl to kalti ir rajono žemės ūkio inspekcijos specialistai, reikiama nesirūpinant ražienų skutimo propagavimu, pakenčią neleistiną padėtį, kai metai iš metų ši priemonė žlugdoma.

NOVGORODO SRITIS. Linininkystė — viena iš daug darbo reikalaujančių šakų žemės ūkyje. Šiais metais šalies laukuose pasirodė nauja technika, palengvinanti linų auginimo darbą.

Volotovsko RTS gavo išbandymui gamyboje bandomąjį mašiną „LPT-1“ pavyzdį, kuris surenka linų stiebelius ir riša juos į pėdus.

Nuotraukoje: Volotovsko RTS mechaninių dirbluvių vedėjas I. Smirnovas (kairėje) ir šaltkalvis M. Stepanovas parengia rinktuvą gamybiniam bandymams.

hovininkų moralės devizu tapo stambaus finansinio Knoro, šios sektos vadovo Jungtinėse Amerikos Valstijose, išsireiškimas: „Būkite tylūs, kaip balandžiai, ir nuodingi, kaip gyvatės“. „Jehovos liudininkai“, siekdami įtraukti į savo sektą tarybinius žmones, niekingiausiais būdais gąsdina juos. Chakasijoje vienas šios sektos vadovas sugavo katę ir susirinkusiųjų „brolių“ ir „seserų“ akivaizdoje nukirto jai galvą. Pakėlęs sukruvintą kirvį, šis banditas pareiškė: „Jeigu jūs manęs neklausysite, su jumis pasielgsiu taip pat... Patvirtindamas tai, jis pacytavo iš jehovininkų žurnalo „Sargybos bokštas“: „Napagailėk žmonos savo ir brolio, perženk motinos savo lavoną“. Propaguodami Armagedoną, jehovininkai draudžia jauniems sek-

tos nariams tarnauti Tarybinėje Armijoje. Ginklų tikintysis turys paimti į rankas tik tada, kai dievas Jehova paskelbsiąs karą šėtonui.

Bet patys tikintieji paprastai demaskuoja jehovininkus. Mūsų dienomis su sektantais ir įvairiomis kitomis religijomis nutraukia ryšius ne tik paprasti tikintys tarybiniai žmonės, bet ir religinių kultūrų tarnai. Nusikratę religijos opiumo, jie išeina į platų kūrybinio darbo kelią.

Kurdamas naują gyvenimą, tikintis žmogus vis labiau supras, kad religinės pažiūros neturi pagrindo, kad jos neatitinka komunizmo idealų.

P. Sumariovas

MOKSLO METAI PRASIDĖJO

Pirmoji diena mokykloje

Linksmi rinkosi rugsėjo pirmąją Vajesiškio septynmetės mokyklos mokiniai. Daug įspūdžių buvo vasaros atostogų metu, todėl prieš pradėdant tradicinę rugsėjo pirmosios susirinkimą, mokykloje buvo labai gyva.

Moksleivius su naujaisiais mokslo metais pasveikino mokyklos direktorius drg. Vaitonienė. Moksleiviai susirinkime pasidalino vasaros atostogų įspūdžiais. Pasirodo, daugumai įdomiausių buvo darbas mokyklos bandomajame sklype ir kelionė į Vilnių.

Septintoji klasė įteikė pirmaklasiams pirmosios mokslo dienos prisiminimui gėles ir atvirukus, o savi-veiklininkai pasirodė su nedideliu koncertu.

J. Daukša

Ir vėl prie knygų

Išaušo rugsėjo pirmosios rytas. Zarasų vidurinės mokyklos Nr. 2 kiemą užtvindė gausus moksleivių būrys.

Nuaidi skambutis. Moksleiviai susirenka į mokyklos aktų salę. Susirinkusiųjų tarpe nemažai tėvų, buvusių mokyklos auklėtinių, mokytojų.

Su mokslo metų pradžia susirinkusius pasveikina mokyklos direktorius drg. Titarenko. Jis papasakojo, kaip moksleiviai praleido vasaros atostogas, kur išsėjos, ką darė. Buvo pažy-

mėti moksleiviai Rudaševskaja, Razdobudkina, Sarajeva, Treger, kurie vasaros atostogų metu gerai padirbėjo mokyklos bandomajame sklype. Moksleiviui Choroškevičiui už aktyvų dalyvavimą mokyklos remonto darbuose, mokyklos vadovai išreiškė padėką ir padovanojo moksleivio uniformą. Po to į tribūną vienas po kito pakyla 10-os klasės mokiniai Aleksiejeva, Sers-tobojeva, buvęs mokinys, dabar karinės mokyklos kursantas Aronas ir kiti. Visi jie karštai sveikina savo draugus ir mokytojus su naujųjų mokslo metų pradžia, linki gero pasisekimo moksle. Susirinkusieji su įdomumu iš klausė sveikinimo telegramą, kurią atsiuntė iš Leningrado buvusi mokyklos auklėtinė, dabar studentė Kostygova. Abiturientai įteikė pirmaklasiams kuklias dovanėles.

J. Zelinas

Dirbs ir mokysis

Užvakar pirmasis skambutis suskambėjo Zarasų darbo jaunimo vidurinėje mokykloje. Jis pakvietė susirinkusius į mokyklos salę iškilmingam mokslo metų atidarymui. Daug šiltų sveikinimo žodžių moksleiviams ir mokytojams pasakė mokyklos direktorius drg. Sal-tis, rajono švietimo skyriaus inspektorius drg. Juršienė, rajono komjaunimo komite- to instruktorius drg. Kavolytė. Kalbėjo moksleiviai drg. drg. Zalūba, Sikailo-va, Abramavičius. Visi jie palinkėjo susirinkusiems sėkmės moksle, kvietė stro-

pie mokyklis, derinti mokslą su darbu,

V. Janaudytė

Džiugi buvo diena

Nespėjome dar pasidalinti vasaros įspūdžiais ir džiaugsmais, kai suskambino skambutis. Susirinkome į šventiškai išpuoštą mokyklos salę. Visur jautėsi pakili nuotaika. Net ir mažiukai, kurie šiandien pirmą kartą atėjo į mokyklą, pagaliau įsidrąsino ir pralinksmėjo. Juos mes susodino į pirmuosius suolus.

Iškilmingą susirinkimą, skirtą naujų mokslo metų pradžia, atidarė mūsų mokyklos direktorius drg. Lumbė. Jis visų mokytojų vardu pasveikino per vasarą įdegiusius ir pailsėjusius moksleivius su rugsėjo pirmąją ir palinkėjo šiuos mokslo metus užbaigti tik gerais ir labai gerais pažymiais. Taip pat mokyklos vardu buvo padėkota moksleiviams Valainiui, Skrin-džiauskui ir kitiems, kurie aktyviai prisidėjo prie mokyklos remonto, sąžiningai darbavosi padėdami tėviliams gimtuose kolūkių laukuose.

Pirmaklasiams su pirmąją diena mokykloje pasveikino mokyklos pionierių draugovės taryba, o septyntokai įteikė jiems atminimui atvirukus. Po to mes, moksleiviai, savo mokytojams ir klasių vadovams įteikėme gėles ir, kupini energijos imtis už knygų, išsiskirstėme į savo klases.

V. Pažeckaitė
Stelmužės septynmetės mokyklos moksleivė

hektaro dirvų neparuošė sėjai J. Zemaitės vardo kolūkio žemdirbiai, kur iš reikalingų sėjai 250 ha paruošta vos 75 ha dirvų, „Lenino keliu“ kolūkyje, turint tik pusę paruoštų sėjai pūdymų, taip pat per šį laikotarpį daugiau neparuošta nė hektaro, „Už taiką“ kolūkyje nuo 20 ha paruoštų pūdymų plotas padidėjo iki 60 ha, o juk kolūkyje reikia pasėti 200 ha žiemkenčių.

Gerai sutvarkę linus, kolūkiai gauna nemažą pajamą. Siemet jie užderėjo gerai. Tačiau su jų pirminiu apdirbimu kolūkiuose neskubama. Tik keturiose artelėse pradėta kloti linų stiebeliai. Eilėje kolūkių ne tik nekuliamos galvutės, klojami stiebeliai, bet ir linarūtė neleistinai užsėtė. „Pirmūno“ kolūkyje iš išaugintų 30 ha plote linų nurauta tik iš 18 ha, „Lenino keliu“ artelėje iš 22 ha nurauta 11 ha linų, o juk kaip tik šiems kolūkiams reikalingos pajamos, kurias didžia dalimi galėtų duoti gerai sutvarkyti linai.

Registruoja santuoką

Zarasų rajono civilinės metrikacijos biuras praneša, kad žemiau išvardinti piliečiai padavė pareiškimus dėl santuokos užregistravimo:

1. KRAUCEVICIUS Marijonas, Jono s., gim. 1932 m., gyv. Zarasų raj., Turmanto apyl., Gurnapolės km. su pil. SKUKOVSKAJA Anėle, Stanislovo d., gim. 1935 m., gyv. Zarasų raj., Turmanto apyl., Gasiuliškių km.
2. RUTULIS Zigmąs, Vinco s., gim. 1904 m., gyv. Zarasų raj., Imbrado apyl., Smėlių km. su pil. NAPRIENE Adėle, Antano d., gim. 1914 m., gyv. Zarasų raj., Imbrado apyl., Užgojaus km.
3. EIGMINAS Viktoras, Petro s., gim. 1923 m., gyv. Rokiškio raj., Kriaunų apyl., Keležerių km. su pil. DIENINYTE Aldona, Zakaro d., gim. 1926 m., gyv. Zarasų raj., Antazavės apyl., Pupeikių km.
4. STANKEVICIUS Vladislavas, Jono s., gim. 1938 m., gyv. Zarasų m., M. Melnikaitės g-vė Nr. 51 bt. 9, su pil. MACKEVICIUTE Janina, Juozo d., gim. 1941 m., gyv. Zarasų raj., Kavoliškių apyl., Jaunaikių km.
5. ABARIUS Stanislavas, Benedikto s., gim. 1896 m., gyv. Zarasų raj., Samanių apyl., Bugų km. su pil. BARSKEVICIUTE Anėle, Antano d., gim. 1906 m., gyv. Zarasų raj., Samanių apyl., Maniuliškių km.
6. RASKOVAS Grigorijus Michailovičius, gim. 1935 m., gyv. Zarasų raj., Kapūstynės apyl., Samavos km., su pil. GARSANOVA Irina Nikitevna, gim. 1940 m., gyv. Zarasų raj., Bernotiškių apyl., Jakštiškių km.

Apsaugokime naują derlių nuo gaisrų

Laiku ir be nuostolių nuimti naują derlių — didelis valstybinės svarbos uždavinys.

Organizuojant javų nuėmimo bei kūlimo darbus, reikia būtinai vykdyti visas reikalingas priemones apsaugojimui nuo gaisrų. Ten, kur tai užmirštama, pasitaiko gaisrai, sunaikinantieji derlių.

Javams saugoti reikia paskirti sargus, o javų laikymo vietose turi nuolat būti statinės su vandeniu, kibirai, gesintuvai ir t.t. Klojimai, kuriuose guli javai, turi būti aprūpinti perkūnsargiais.

Pradedant kūlimą, reikia stropiai patikrinti traktorių ir kombainų techninę būklę, šių agregatų dujų išmetamuosius vamzdžius, aprūpinti juos kibirkščių gesintuvais.

Kūlimo aikštelėje kombainas arba traktorius turi stovėti pavėjui javų ar klojimo atžvilgiu, kuliamoji

turi būti sujungta su traktoriumi grandine ar trosu, kad kilus gaisrui, būtų galima ištraukti ją į saugią vietą.

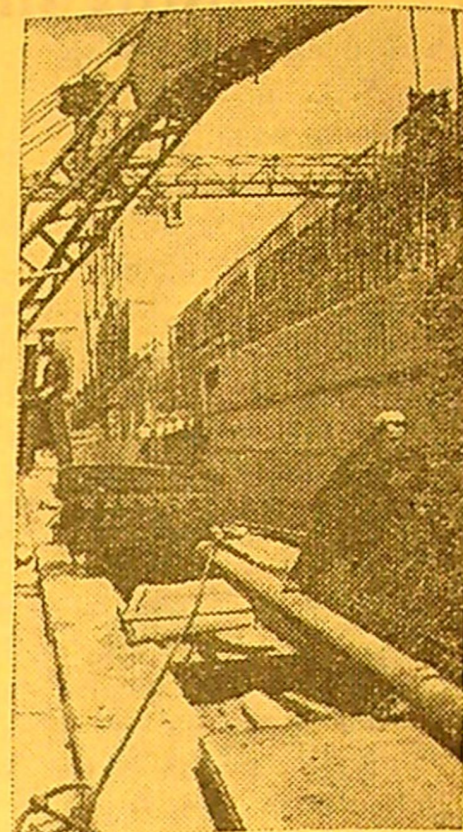
Ypatingą pavojų sudaro rūkymas javų laikymo bei javų kūlimo vietose. Todėl griežtai draudžiama rūkyti kūlimo aikštelėse bei klojimuose, kur laikomi javai. Dėl vieno žmogaus neatsargumo gali žūti daug javų, kurių auginiame įdėtas visų kolūkiečių ar tarybinio ūkio darbininkų triūsas.

Visi, kas dirba prie kūlimo turi būti iš anksto supažindinti su tuo, ką jie turės daryti netikėtai kilus gaisrui.

Traktorininkai bei kuliamaųjų mašinistai neturi pasitraukti nuo savų mašinų veikiant.

Vis dėlto kai kuriuose mūsų rajono kolūkiuose šie reikalavimai nevykdomi. Kolūkiuose neretai nesilai-

Nauja atominė elektrinė

Voroneže pradėta atominės elektrinės statyba.

Nuotraukoje: armatūros montażas.

A. Zenino nuotr. (TASS).

koma priešgaisrinės apsaugos kūlimo aikštelėse bei surinkto derliaus laikymo vietose. Pavyzdžiui, Zdanovo vardo kolūkyje kuliant linus, ten nebuvo nei gesintuvų, nei statinių su vandeniu, nei kitų priešgaisrinių įrankių. Reikia pasakyti, kad kolūkis štai jau tris metus rengiasi atremontuoti motorinį siurbį M-600, tačiau iki šiol jis vis dar neatremontuotas. Panaši padėtis ir Čapajeva vardo, „Garbingo darbo“ kolūkiuose.

Kolūkių pirmininkai, kolūkiečiai ir kolūkietės, tarybinų ūkių direktoriai ir darbininkai, žemės ūkio specialistai! Griežtai laikykitės priešgaisrinių taisyklių derliaus laikymo bei kūlimo vietose, tuo apsaugosite jį nuo gaisrų.

A. Kuznecovas
VRM Zarasų rajono vyr. priešgaisrinės apsaugos inspektorius

Pranešimas

apie žiemkenčių sėjos, grūdinių kultūrų kūlimą, linų klojimą bei silosavimą rajono kolūkiuose 1959.IX.1.

Eil. Nr.	Kolūkių pavadinimas	Pasėta žiemkenčių	Iškalta grūdinių kultūrų	Paklotas linų	Žraugė silosų (tūnomis)
1.	Čapajeva vardo	35,5	24,2	—	—
2.	M. Melnikaitės vardo	35,0	24,1	—	—
3.	„Lenino keliu“	33,5	22,2	—	100
4.	„Pirmūno“	28,1	37,1	—	—
5.	„Raudonojo Spalio“	24,4	14,6	—	—
6.	Kallinio vardo	22,0	30,7	65,0	36
7.	Puškinio vardo	20,5	27,1	—	100
8.	„Aukštaičio“	19,5	3,3	—	40
9.	„Tarybinio artojo“	17,5	18,9	—	400
10.	„Nemuno“	15,0	12,3	—	—
11.	„Tarybų Lietuvos“	15,0	6,2	—	50
12.	„Pažangos“	11,6	7,9	20,0	50
13.	Zdanovo vardo	10,0	14,6	—	185
14.	„Lenino atminimo“	9,9	46,1	—	—
15.	V. Kudirkos vardo	9,0	15,5	—	25
17.	„Garbingo darbo“	5,3	26,0	—	—
16.	Stalino vardo	5,2	37,0	—	—
18.	Mičurino vardo	4,5	14,5	26,1	25
19.	„Aušros“	1,07	11,4	17,9	45
20.	P. Cvirkos vardo	—	24,7	—	—
21.	„Zemdirbio“	—	55,5	—	—
22.	„Už taiką“	—	13,2	—	25
23.	J. Zemaitės vardo	—	27,0	—	58

Atėjo laikas, kai žiemkenčių sėja turi užimti pirmą vietą kitų laukų darbų tarpe kolūkiuose. Tačiau padėtis su sėja, kaip matome, nepatenkinama. Tik keturi rajono kolūkiai įvykdė daugiau kaip ketvirtadalį sėjos plano, o keturi — „Zemdirbio“, „Už tai-

ką“, J. Zemaitės vardo bei P. Cvirkos vardo net nepradėjo. Kaip ir anksčiau eilėje kolūkių nepatenkinama padėtis su žemės paruošimu sėjai. Per paskutinius dvi savaites, nežiūrint tų pūdymų, kurie buvo paruošti anksčiau, nė

„PERGALĖS“ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Sėkloms — pirmąjį rūpestį“

Taip pavadinta korespondencija buvo išspausdinta „Pergalės“ laikraštyje Nr. 100. Jos autoriai rašė, kad „Raudonojo Spalio“ žemės ūkio artelėje blogai ruošiamasi žiemkenčių sėjai. Silpnais tempais ruošiami pūdymai bei sėklos.

Kolūkio pirmininkas drg. Razdobudkinas pranešė redakcijai, kad faktai iškelti korespondencijoje teisingi. Pasirengimo žiemkenčių sėjai klausimas buvo apsvaistytas valdybos posėdyje, o taip pat apylinkės Tarybos sesijoje. Buvo imtasi priemonių padėčiai ištaisyti. Žymiai paspartėjo kūlimas bei sėklų valymas, o taip

pat pūdymų ruošimas. Šiuo metu visose laukininkystės brigadose sparčiai vyksta sėja. Pasėta jau apie 90 ha žiemkenčių.

Redaktoriaus pavad.
A. MATIUKAS

Kino teatruose

ZARASAI — „Labas rytas“ (spalvotas) — IX. 3—4 d. d.
DEGUČIAI — „Amerikoniškas dėdulė“ — IX. 3—4 d. d.
TURMANTAS — „Žmogaus likimas“ — IX. 3—4 d. d.